

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžr/134/2014
Identifikačné číslo spisu:	3013200416
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3013200416.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1.) U. L., bytom D., 2.) R. L., bytom D., obaja zastúpení JUDr. Jánom Legerským, advokátom so sídlom nám. Sv. Anny 25, Trenčín, proti žalovanému: Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Hviezdoslavova 3, Trenčín (právny nástupca Katastrálneho úradu v Trenčíne, M. R. Štefánika 20, Trenčín), o návrhu žalobcov na obnovu konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 11S/106/2010, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/80/2013-112 zo 17. septembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/80/2013-112 zo 17. septembra 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“) uznesením č. k. 13S/80/2013-112 zo 17. septembra 2014 postupom podľa § 234 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol návrh žalobcov z 30. mája 2013, podaný na krajskom súde 31. mája 2016, ktorým sa domáhali obnovy konania, vedeného na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 11S/106/2010, ktoré bolo skončené rozsudkom tamojšieho súdu č. k. 11S/106/2010-39 z 23. februára 2011 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 10Sžr/72/2011 z 25. apríla 2012.

V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že jedným z predpokladov pre dosiahnutie povolenia obnovy konania je zachovanie podmienok prípustnosti, ktorých splnenie vyžaduje Občiansky súdny poriadok, ktorý stanovuje na podanie návrhu na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota na podanie tohto návrhu je trojmesačná, pričom jej začiatok plynúť od času, keď sa ten, kto obnovu konania navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania je trojročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou konania napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Po uplynutí trojročnej lehoty môže byť návrh na obnovu podaný len v prípadoch uvedených v § 230 ods. 2 O.s.p. Obe lehoty (subjektívna i

objektívna) sú lehotami zákonnými a nie je možné ich predĺžiť ani skrátiť. Ďalej poukázal na ustanovenie § 228 ods. 1 O.s.p., ktorý taxatívne vypočítava pod písmenami i) až e) dôvody obnovy konania. Podľa písm. a) a b) citovaného zákonného ustanovenia, dôvodom obnovy môžu byť nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, resp. ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Ďalej krajský súd uviedol, že v prejednávanej veci žalobcovia odôvodnili svoj návrh na obnovu konania objavenými dôkazmi, a to existenciou vyšetrovacieho náčrtu č. 8 vyšetrenej hranice medzi parcelami č. 287 a č. 288 po parcelu č. 290, vyhotoveného pre vyznačenie hranice medzi parcelami č. 287 a č. 288 po parcelu č. 290 do obnovej katastrálnej mapy ZMVM vyhlásenej za platnú v r. 1991, existenciou meračského návrhu č. 8 a náčrtu č. 13, ktoré potvrdzujú, že hranica medzi parcelami č. 287 a č. 288 je vypracovaná v priamke. Žalobca v 1. rade na pojednávaní, ktoré sa konalo na krajskom súde dňa 17. septembra 2014 uviedol, že s uvedeným náčrtom č. 8 pracoval aj znalec, ktorý vypracoval znalecký posudok č. 9/2012 (ďalej v texte aj „ZP č. 9/2012“), pričom o uvedených dôkazoch sa žalobcovia dozvedeli až po doručení znaleckého posudku dňa 23. februára 2013.

Vzhľadom na uvedené krajský súd po preskúmaní návrhu na obnovu konania dospel k záveru, že v danej veci nemožno návrh žalobcov na obnovu konania považovať za návrh podaný včas, t.j. v zákonnej lehote troch mesiacov od času, keď sa žalobcovia o dôvode obnovy konania dozvedeli. Krajský súd skonštatoval, že v prejednávanej veci je totiž nesporné, že o existencii nových dôkazov sa žalobcovia dozvedeli po doručení znaleckého posudku č. 9/2012, t.j. dňa 23. februára 2013. Posledný deň trojmesačnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania pripadol na deň 23. máj 2013 (štvrtok), pričom žalobcovia podali návrh na obnovu konania na krajskom súde osobne dňa 31. mája 2013, t.j. po uplynutí 3 - mesačnej zákonom stanovenej lehoty. Keďže lehota, v ktorej je možné domáhať sa obnovy konania je lehotou prekluzívnou (jej uplynutím zaniká právo podať návrh na obnovu konania) a zákon výnimku zo subjektívnej trojmesačnej lehoty, v ktorej musí ten, kto sa o dôvode obnovy dozvedel podať návrh na obnovu konania, nepripúšťa, krajský súd návrh žalobcov na obnovu konania v celom rozsahu zamietol ako návrh podaný oneskorene (§ 230 ods. 1 O.s.p.).

Krajský súd zároveň poukázal na to, že aj keby bol návrh na obnovu konania podaný v zákonom stanovenej lehote, v predmetnej veci neboli dané dôvody obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) a b) O.s.p. Dôvodom obnovy konania uvedeným v citovanom zákonom ustanovení je totiž existencia skutočností, rozhodnutí, alebo dôkazov, ktoré musia kumulatívne spĺňať jednak podmienku, že tieto skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy nemohol účastník konania bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní a zároveň, že tieto skutočnosti sú spôsobilé pre účastníka pôvodného konania privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 228 ods. 1 písm. a) O.s.p.), resp. ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 228 ods. 1 písm. b) O.s.p.).

Krajský súd uviedol, že v danej veci žalobcovia ako dôvod obnovy konania uviedli existenciu vyšetrovacieho náčrtu č. 8, meračského návrhu č. 8 a náčrtu č. 13, ktoré podľa ich názoru neboli zohľadnené v pôvodnom konaní a ktoré im boli známe až po vypracovaní znaleckého posudku č. 9/2012. Žalovaný, ktorý začal na podnet žalobcov konanie o oprave chýb v katastrálnom operáte podľa § 59 ods. 1 písm. b) a c) katastrálneho zákona, vykonal dokazovanie v súlade s § 34 správneho poriadku, a to listom vlastníctva č. XXX, č. XXX, č. XX, č. XXXX, mapou katastra nehnuteľností, vyšetrovacím náčrtom č. 8, meračským náčrtom č. 8, súpisom nehnuteľností, atď. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobcami uvádzané dôkazy boli známe už v čase rozhodovania správneho orgánu prvého stupňa.

II.

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonom stanovenej lehote žalobcovia odvolanie a žiadali, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol, že obnova konania vedeného na

Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 11S/106/2010 sa povoľuje. Svoje odvolanie odôvodnili tým, že v žalobe podanej na krajskom súde dňa 31. marca 2013 označili za žalovaného bývalý Katastrálny úrad Trenčín, ktorého nástupcom podľa zákona č. 180/2013 Z.z. je Okresný úrad, odbor opravných prostriedkov Trenčín. Krajský súd sa dopustil pochybenia, keď vo veci nekonal s uvedeným právnym nástupcom žalovaného, nepredvolal ho ani na pojednávanie, ale vo veci konal s prvostupňovým katastrálnym orgánom, a to s Okresným úradom - katastrálnym odborom Trenčín, ktorého zástupca sa zúčastnil aj súdneho pojednávania, na ktoré bol riadne predvolaný.

Ďalej uviedli, že krajský súd porušil § 228 ods. 1, písm. a), b) O.s.p., keď nerešpektoval znalecký posudok č. 9/2012 z 22. februára 2013, vypracovaný súdnym znalcom z odboru Geodézia a kartografia, registrovaného v zozname súdnych znalcov Ministerstva spravodlivosti SR pod č. 914848, s novými skutočnosťami rozhodujúcimi pre rozhodnutie súdu. Podľa žalobcov krajský súd porušil § 232 ods. 1 O.s.p., keď nepreskúmal obsah celého návrhu ako i ZP č. 9/2012 s relevantnými dôkazmi, nezistil porušenie zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správneho poriadku), ako aj zákona č. 162/1995 Zb. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (katastrálneho zákona) správnymi orgánmi katastra oboch stupňov, keď konali bez účasti vlastníkov evidovaných na LV č. XXX, parc. č. 287 a LV č. XXX, susednej parc. č. 288 a vydali rozhodnutia X-48/10 zo 7. septembra 2010 a Xo 18/10 zo 14. októbra 2010. Krajský súd podľa žalobcov podobne konal aj pri preskúmaní zákonnosti týchto rozhodnutí a vyniesol rozsudok č. k. 11S/106/2010-39 z 23. februára 2011, v prospech správnych orgánov katastra. Krajský súd ďalej porušil § 230 ods. 1 O.s.p., keď v uznesení uviedol, že návrh nebol podaný v lehote troch mesiacov, čím sa snažil zrušiť uplatnenie § 228 ods. 1 písm. a), b) O.s.p.

Podľa názoru žalobcov vydanie napadnutého rozhodnutia zapríčinila účasť dvoch členov senátu, ktorí rozhodovali v rozsudku č. k. 11S/106/2010-39 z 23. februára 2011 a v uznesení č. k. 13S/80/2013-112 zo 7. septembra 2014, ktoré boli založené len na odporúčaní správnych orgánov katastra vo vyjadreniach zo 7. júna 2013 a 14. mája 2014, obnovu nepovoľiť.

Žalobcovia v odvolaní poukázali na skutočnosť, že ani v jednom z odôvodnení rozsudku a uznesenia krajského súdu nebolo konštatované žiadne porušenie katastrálneho zákona a správneho poriadku správnymi orgánmi katastra. Krajský súd porušil tiež ustanovenie § 131 ods. 1 O.s.p., keď odobral právo žalobcovi v 1. rade vypovedať pri oboch uvedených konaniach vedených pod sp. zn. 11S/106/2010 a sp. zn. 13S/80/2013, ako spoluvlastníkovi evidovanému na LV č. XXX, parc. č. 287, k.ú. D..

Ďalej žalobcovia poukázali na odôvodnenie rozsudku krajského súdu č. k. 11S/106/2010-39 z 23. februára 2011, rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 10Sžr/72/2011-67 z 25. apríla 2012 a uznesenia krajského súdu č. k. 13S/80/2013-112 zo 17. septembra 2014. Konštatovali, že pre zamietnutie návrhu podľa § 234 ods. 1 O.s.p. na povolenie obnovy konania stačilo senátu nepravdivé tvrdenie odporcu v rozhodnutiach sp. zn. Xo 18/10 a sp. zn. X-48/10, ako i jeho vyjadrenia k návrhu, že nie sú dôvody na obnovu konania, čo pre rozhodnutie senátu bolo viac ako ZP č. 9/2012. Na základe tohto posudku podľa žalobcov stačí len porovnať prílohu P4, kde priebeh hranice medzi parc. č. 287, č. 288 po parc. č. 290 je rovná čiara z lomového bodu 8-241, cez lomový bod 8-224, 8-223 do 8-226, s prílohou P3, P6, kde priebeh hranice vychádza tiež z lomového bodu 8-241, 8-226, ale je 2 krát lomený z lomového bodu 8-241 do lomového bodu 8-224 a z lomového bodu 8-223 do lomového bodu 8-226, ale nemá relevantný podklad. Lomový bod 8-226 v P3, (P6), je posunutý od lomového bodu 8-226 v prílohe P4 o 1,06 m do parc. č. 287.

Jediným relevantným podkladom pre vyznačenie priebehu hranice je príloha P4 ZP č. 9/2012, nelomená rovná čiara. Znalecký posudok obsahuje prílohy, ktoré sú súčasťou návrhu aj písomnej agendy od podania žiadosti žalobcov z 2. júla 2010 o opravu tejto chyby, čo bolo podľa § 59 ods. 2, 3 katastrálneho zákona právom a povinnosťou vlastníkov a je rozhodujúcim pre rozhodnutie súdu. Podľa názoru žalobcov ide o krivdu, porušenie, ľudských a občianskych práv z výlučnej nedbanlivosti pracovníkov správnych orgánov katastra oboch stupňov.

Záverom žalobcovia uviedli, že žalovaný od podania ich žiadosti z 2. júla 2010 nepreukázal súdu a súd to od neho nežiadal, relevantný podklad, ktorým by osvedčil pravosť priebehu hranice KM ZMVM (katastrálny operát k. ú. D.) - príloha P3 ZP č. 9/2012, dvakrát lomenej, z lomového bodu 8-224 až 8-241 a z lomového bodu 8-223 až 8-226, po parc. č. 290, teraz už po parc. č. 290/2, na LV č. XXXX a parc. č. 290/9 na LV č. XXXX.

III.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací § 10 ods. 2 <. O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné, z dôvodu závažného procesného pochybenia prvostupňového súdu, zrušiť.

Z podkladov predloženého súdneho spisu vyplýva, že žalobcovia svojím návrhom zo dňa 30. mája 2013, osobne podaným na Krajskom súde v Trenčíne 31. mája 2013, sa domáhali obnovy právoplatne skončeného konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 11S/106/2010.

Z pripojeného súdneho spisu bolo zistené, že žalobcovia vo veci vedenej pod sp. zn. 11S/106/2010 sa domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia Katastrálneho úradu v Trenčíne č. j. Xo 18/10 zo 14. októbra 2010, ktorým ako odvolací orgán prvostupňové rozhodnutie Správy katastra Trenčín zn. X-48/10 zo 7. septembra 2010 potvrdil a odvolanie žalobcov zamietol.

Správa katastra v Trenčíne rozhodnutím zn. X-48/10 zo 7. septembra 2010 podľa § 59 ods. 1 písm. b), c) a ods. 5 katastrálneho zákona, konanie o určení priebehu hranice pozemkov C-KN parciel č. 278 a 288, ako aj opravy ich výmer v katastrálnom území D. zastavila.

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 11S/106/2010-39 z 23. februára 2011 žalobu žalobcov zamietol a Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací svojím rozsudkom sp. zn. 10Sžr/72/2011 z 25. apríla 2012 uvedený prvostupňový rozsudok Krajského súdu v Trenčíne ako vecne správny potvrdil.

Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/106/2010-39 z 23. februára 2011 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžr/72/2011 z 25. apríla 2012 nadobudol právoplatnosť dňa 11. júna 2012.

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že v konaní vedenom Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 11S/106/2010 v procesnom postavení žalovaného správneho orgánu vystupoval Katastrálny úrad v Trenčíne.

Zákonom č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 180/2013 Z.z.“) boli s účinnosťou od 1. októbra 2013 okrem iných zrušené aj správy katastra (§ 8 písm. e) zákona č. 180/2013 Z.z.), pričom v zmysle § 9 cit. zákona prešla ich pôsobnosť ustanovená osobitnými predpismi na okresné úrady.

Za stavu, že pôvodný žalovaný zanikol ako právnická osoba, účastníkom konania na strane žalovaného v zmysle zákona č. 180/2013 Z.z., v znení vykonávacej smernice Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 142 uverejnenej vo Věstníku MV SR dňa 1. októbra 2013, sa stal jeho právny nástupca - Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov ako druhostupňový správny orgán na úseku katastra nehnuteľností, pričom prvostupňovým správnym orgánom je Okresný úrad Trenčín - katastrálny odbor.

Z podkladov spisu je zrejmé a jednoznačné, že prvostupňový súd v posudzovanej veci konal s prvostupňovým správnym orgánom, skutočnosť ktorá sama o sebe má za následok nezákonnosť

napadnutého rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu senátu najvyššieho súdu nezostávalo nič iné, ako napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z procesných dôvodov podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. b), f), ods. 2 O.s.p. a s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvého stupňa zachovať zákonný postup a v danej veci opätovne rozhodnúť. Zároveň senát najvyššieho súdu zdôrazňuje, že povinnosťou prvostupňového súdu bude prioritne venovať náležitú pozornosť otázke splnenia podmienok konania pred správnym súdom (§ 103 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá a druhá O.s.p.).

Súčasne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí vo veci opäť rozhodne o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 < veta tretia zák. č. 757/2004 Z.z. < o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.